

عنوان مقاله:

انسان شناسی از منظر نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین همایش تحکیم و تعالی بنیان خانواده (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

افسانه کرمی - کارشناسی ارشد علوم تربیتی، گرایش تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه ملایر، همدان

خلاصه مقاله:

بررسی سرشت و حقیقت انسان و ابعاد وجودی او، از موضوعاتی است که همواره مورد توجه عالمان دین، فیلسوفان و روانشناسان بوده است. ما معتقدیم از طریق کتاب های دینی مثل نهج البلاغه و قرآن بهتر می توان شخصیت واقعی انسان را شناخت. نهج البلاغه حقیقت و تمثیل انسانی انسان را در اثر دمیدن روح خدایی می داند و معتقد است حالت نفسانی انسانی در سایه همراهی روح با بدن حاصل میشود که به اقتضای حقیقت خود، اهل سیر در ملکوت و اتصال به لاهوت است و به جهت تعلقش به ماده و بودن در عالم ماده، بدهوای نفس و شهوات حیوانی می یابد و پایبند عالم ماده می گردد، این پژوهش به شیوه ی توصیفی - تحلیلی می باشد. به این ترتیب، در تعریف انسان از منظر معارف و حیانی به ویژه نهجالبلاغه چنین می توان گفت انسان جوهری نورانی است که مرکب از دو ساحت جسم و روح بوده و دارای ابعاد گوناگون روح مانند حیات، شهوت، ناطقه و ایمان است.

کلمات کلیدی:

ماهیت انسان، نهج البلاغه، انسان شناسی، حقیقت انسان، انسان کامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1522870>

